

[Bertel Haarder]

gets arbejde i en uge og bryder de frister, han selv er gået ind på, og så barsler han langt om længe med nogle bitte små besparelser på 431 mill. kr., som tydeligt viser, hvor svært han har ved at styre sine ministerkolleger.

De øvrige besparelser putter han ind i en særlig uspecificeret konto, som folketinget så kan tage ubeset – eller lade være.

Vi har til dato kun fået stærkt modstridende formodninger om, hvad folkepensionsbesparelsen på 500 mill. kr. på årsbasis vil betyde. Socialministeren kan ikke redegøre for det, finansministeren kan ikke redegøre for det, og alligevel står folketinget her og skal tage stilling til det i dag.

Herefter vil alle partier kunne stille helt uspecificerede ændringsforslag og påstå de mærkeligste ting, uden at regeringen kan angribe dem, for regeringen gør jo selv ligeså. Der har måske været tilløb til noget lignende tidligere, men dette er dog det værste, man har set i den retning. Regeringen gør det dermed let – for let – for fremskridtspartiet med dets fantasibesparelser og påstande. Der er en fare for, at man devaluerer folketingets arbejde omkring finanslovforslaget med det, der nu sker.

Vi håber med de ændringsforslag, som fire partier stillede i går, at kunne samle flertal om allerede nu at sige nej til de to værste forslag, nemlig den uspecificerede folkepensionsbesparelse og besparelsen på forsvaret. Den sidste betragter vi som et brud på forsvarsforliget, og med hensyn til den første, den med folkepensionen, skulle der oven i købet være gode muligheder for her i dag at få vedtaget et ændringsforslag om at tage den ud.

Venstre kan nemt finde pengene andre steder. Vi kan meget nemt anviser besparelser, der går langt ud over den aftalte spareramme på 2,5 mia kr. Vi anviser i dag konkret godt 4 mia kr. i besparelser i 1980 – 4,5 mia kr. på årsbasis – foruden yderligere 1,5 mia kr. hos kommunerne. Jeg vil gerne understrege, at det er ikke noget, som staten skal indkassere, det er nogle felter, hvor staten ved at lempe sine cirkulærer og bestemmelser kan gøre det muligt for kommunerne at spare op til 1,5 mia kr. Jeg forstår, at vi i dette skøn i virkeligheden ligger på linje med regeringen. Vi har måske skudt under målet. Måske er der mere at hente. Vi ser i hvert fald frem til, at

kommunerne ved statens hjælp og ved finansministerens og hans ministerkollegers hjælp får mulighed for at være med i den dæmpning af de offentlige udgiftsstigninger, som må finde sted.

Jeg skal kort gennemløbe vore egne besparelsesforslag for at tegne profilen af dem.

Vi vil dæmpe både postanlæg og vejanlæg, men til gengæld vil vi skaffe flere penge til det rullende materiel til den kollektive transport.

Vi vil midlertidigt dæmpe bevillingerne til FN's udviklingsbistand, fordi vi er meget sure over det, vi fik at vide i Genève, da finansudvalget var dernede, at det danske erhvervsliv behandles så ualmindelig og usædvanlig dårligt af dem, der foretager indkøb i de vestlige lande.

Vi vil have skolelæger erstattet af sundheds- og sygeplejersker.

Vi vil gerne gå ind på tanken om en karensdag, og vi vil spare yderligere på dagpengene til arbejdsløse, dog ikke ved at sætte taksterne ned, det understreger jeg, men ved at realisere de 6 punkter, vi gik til valg på.

Overalt, hvor ministerierne har deres egne forskningsinstitutioner, vil vi bede disse ministerier om i stedet i højere grad at benytte sig af kontraktforskning på de universiteter, som vi har i så rigt mål, og hvor man står og råber efter opgaver, som kan bidrage med samfundsnytte. Det er noget generelt, som man kan se flere steder, at vi ønsker kontraktforskning i stedet for speciel ministeriel forskning.

Vi vil, som jeg nævnte før, have færre cirkulærer. Det ligger bag vore besparelser på administrationen og på kommissioner og udvalg osv., både i undervisningsministeriet, i socialministeriet, i planstyrelsen og i fredningsstyrelsen.

Vi vil gerne gå lidt ind på gratisprincippet, tage en begyndelse ved at forhøje forældrebetalingen en lille smule og samtidig forhøje fripladsgrænserne. Det sidste glemte hr. Camre i sin redegørelse. Vi forhøjer fripladsgrænserne med 10.000 kr. ekstra, men sætter til gengæld forældrebetalingen en lille smule op. Det er et socialt meget afbalanceret forslag.

Vi vil gerne gå ind på spørgsmålet om en lægeafgift. I Sverige betaler man 20 sv. kr., vi foreslår 15 meget mindre d.kr.